

**PRI BUCHESOVI
NA
DOLEJNJOM
SENIKI
STR. 3**

**PORABSKE
SKUPINE
NA KOŠIČEVH
DNEVIH ...
STR. 5**

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 21. septembra 2006 ☼ Leto XVI, št. 38

ŽE SAMO DOBER KEDEN DO VOLITEV

Do lokalnih in manjšinskih volitev (választások) je več samo dober keden dni. Za vse manjšine na Vogrskom, tak za nas Slovence tō, de se zdaj prvin zgodilo, ka nemo mogli vsi voliti svoje manjšinske samouprave. Na prejšnji volitvaj se je večkrat zgodilo, ka so se takšni tō glasili za kandidate v te samouprave, steri so spoj nej manjšinci, se pravi nej Slovenci, Srbi, Hrvati, Romejnarge, Nenci ptt. Tašo se je tō znalo zgoditi, ka so eni lidgé na enij volitvaj bili, povejmo, eške Romi, za štiri lejta so pa gorstaupili kak Romejnarge ali Hrvati. Nej nam trbej daleč titi, samo pri svoji iži nam trbej kaulek pogledniti. Pred štirimi lejtimi, gda je gorstanila Državna slovenska samouprava, je buma na te djilejš iz Pešte, Miskolca tō prišlo par lidi, steri nej ka so slovenski nej znali, dapa buma, nikše slovenske forme so nej meli. Kakšno so meli, tau raj nemo pisala.

Zatok je vogrski parlament tak skončo, ka trbej volilni zakon spremeniti. Po nauvom volilnom zakoni leko 1. oktobra na manjšinski volitvaj svoj glas dolada samo tisti, steri se je dau goravzeti v manjšinski volilni register. Tau je trbelo opraviti do 15. juliuša. Mi, Slovenci, smo pri tom malo zaspali. Med trinajstimi manjšinami smo na zadnjom mesti bili. Ništernim je samo te na pamet prišlo, ka so se nej dali registrirati, gda so steli kandi-

Stavba Državne slovenske samouprave na Gorenjom Seniki. Volitve v Državno slovensko samoupravo bodo sprtulejti 1. 2007

dirati. Dapa brezi registracije manjšinski kandidat (kisebbségi jelölt) tō ne moreš gratati. Tau je tō novost zakona.

Dapa kauli tej lumer meni zatok nika smrdi. Pri ništarnij mali manjšinaj se je v volilni register dalo spisati eške gnauk telko lidi, kak kelko jij je bilau leta 2000, gda so lüdstvo vküppisali. Zanimivo, nej? Kak so ene manjšine plodne? Ali samo flajsne pa znajo dobro organizirati.

Nauvo v zakoni je tau tō, ka nišče ne more biti neodvisni kandidat (független jelölt). Za vsakšoga mora kandidaturo podpisati manjšinska civilna organizacija, stera v svojom statuti ma zapisano, ka dela za določeno manjšino. S tejm se leko vöokrauži tau, ka se

leko stokoli glasi, steri od tau-ga vüpa kakšen hasek meti. Tej kandidati morajo podpisati izjavo, ka gučijo materno rejč pa ka poznajo kulturo svoje manjšine. Pri Slovecaj je ta organizacija, stera leko kandidate postavi, Slovenska zveza. Po cejloj državi so manjšinske organizacije trinajstij manjšin postavile kakšni 7500 kandidatov, od tau-ga je kauli 60 Slovincov. Rok za kandidiranje je dolapreteko 8. septembra. Par dni pred tem datumom je pá tak vögledalo, ka drejmamo. V nisterni porabski vasnicaj eške spoj nej bilau kandidatov ali jij je bilau menje, kak tau zakon naprejspiše. Manjšinske volitve so leko samo tam, gde je najmenje pet kandidatov. Tak pravijo, ka vse dobro, če

je konec dober. Na konci so se te vsepovsedik zbidili pa vküppobrali potrebno število kandidatov. Tak baudejo slovenske manjšinske volitve na Gorenjom Seniki, Dolenjom Seniki, v Slovenskoj vesi-Monoštri, v Števanovcay, Andovcay, na Verici-Ritkarovci; zvün Porabja v Budimpešti, v Somboteli, Mosonmagyaróvári pa v Székesfehérvári.

Tau de tō nauvo na letošnjij manjšinskij volitvaj, ka do mogli volivci manjšinske glase ejkstra doj dati, nej tam, gde do volili žüpane pa člane lokalni samouprav. Pred ejkstra volilno komisijov. Tau po vasaj nede problem, samo v Varaši. Dobro vejmo, ka v Varaši/Monoštri največ Slovincov v Slovenskoj vesi živi,

volišče pa dun bau v varaškoj šauli Arany János. Leko, ka tau dosta lidam volau vkrajvzeme, ka bi šli volit? Samo se leko vüpamo, ka nej.

Zavolo manjšinskij volitvaj pa ne smejmo pozabiti, ka baujo redne lokalne volitve tō. Kak smo zvedli, ništerni dosedanji župani pa člani samouprav so tak mislili, ka je njim dojšo eden ali dva mandata, pa se več nedo glasili. Tau je človeško razumljivo, vej pa biti župan ali svetnik v tej cajtaj, gda na nika nega pejnez, je nej hvaležno delo. Z lidami delati je tō nej leko. Če se »naši« lidgé ne glasijo za te funkcije, je nej baja tam, gde gestejo namesto nji domanji lidgé. Vekša baja je tam, gde v te funkcije pridejo tihinci, steri so se par lejt nazaj v naše vasnice preselelili ali zavolo lejpe krajine ali pa zavolo toga, ka majo bliže v Avstrijo delat ojtī. Dapa oni so ovakši kak mi, njim nede fontoško, ali mamó šaule, gde se slovenski vči, ali mamó dvojezične napise, ali delajo slovenske skupine... Te mo se pa začnili žaurgati, ka tau nej mamo, tisto nam ne dajo... Samo tau nam ne pride na pamet, vej smo si pa sami krivi, vej smo njim pa mi prejkipstili, ka vodijo naše vesnice. Tak je tau. Če si sami ne znamo pa neščemo pomagati, te nam ranč Baug (pa zakoni tō nej) ne more pomagati.

Marijana Sukić

Lenti: konferenca o čezmejnem sodelovanju

ŠE KAKO POMEMBNO, ČE MANJŠINE - LAHKO - ŽIVIMO V RAZVITEM OKOLJU

Na dvodnevni konferenci o čezmejnem, predvsem gospodarskem sodelovanju, sta najprej župana mesta Lenti in Lendava, László Nógrádi in Anton Balažek, podpisala dogovor o sodelovanju med obmejnima mestoma. Kajti med Lentijem in Lendavo, zdaj ko sta Madžarska in Slovenija postali članici Evropske unije, ni čas za medsebojno tekmovanje, ampak za skupna prizadevanja za hitrejši razvoj obmejnih krajev, je poudaril župan in poslanec v parlamentu László Nógrádi. Lendavski župan Anton Balažek pa je izrazil pričakovanje, da bo sodelovanje imelo ugoden vpliv na višjo kakovost življenja ob slovensko - madžarski meji. Konference, ki je bila minulo sredo in četrtek,

Dogovor za vzpodbujanje sodelovanja med Lentijem in Lendavo sta podpisala župana László Nógrádi in Anton Balažek. (Foto: eR)

so se udeležili gospodarstveniki in podjetniki, med gosti pa odpravnicar slovenskem veleposlaništvu v Budimpešti Ksenija Škrilec, madžarski veleposlanik v Ljubljani József Cukor in slovenski generalni konzul v Monoštru Marko Sotlar.

V uvodnem delu konference so obravnavali dosedanje in predvidene projekte čezmejnega sodelovanja, tako med Madžarsko in Slovenijo kot med Madžarsko, Avstrijo, Slovaško, Hrvaško in Ukrajino.

Ksenija Škrilec, odpravnicar poslova na slovenskem veleposlaništvu v Budimpešti, je celovito predstavila sodelovanje med Slovenijo in Madžarsko, ki ni samo na gospodarskem, ampak je razvito na vseh drugih področjih. Slovenski generalni konzul v Monoštru Marko Sotlar pa je namenil pozornost predvsem gospodarskemu sodelovanju in povedal: »Kot nam je vsem znano, trenutno med Slovenijo in Madžarsko potekajo usklajevanja pri pripravi temeljnega dokumenta z naslovom Operativni program čezmejnega sodelovanja Slovenija - Madžarska 2007 - 2013. Ta dokument, ki je trenutno še v fazi osnutka, na slovenski strani ga pripravlja Služba Vlade Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalno politiko v sodelovanju z vsemi pristojnimi državnimi organi, organi lokalnih skupnosti, civilnih organizacij in dejavnikov s partnerji na madžarski strani. Področje sodelovanja v teritorialnem smislu zajema Pomurje na slovenski strani ter Železno in Zalsko županijo na madžarski strani.«

Po tem ko je generalni konzul podrobneje predstavil tudi kazalce gospodarske razvitosti Pomurja in Železne ter Zalske županije in poudaril pomen razvoja cestnih in železniških povezav med Slovenijo in Madžarsko, je dodal: »Prav tako ne moremo izpustiti vloge manjšin v tem prostoru na obeh straneh meje, kajti manjšine predstavljajo kulturno bogastvo obeh narodov, so izjemno pomembni jezikovni most, predvsem pa izjemno dobri poznavalci razmer v okoljih, v katerih avtohtono živijo že stoletja. Zato bi morali vlogo manjšin tudi v ekonomskem smislu v prihodnje čim bolj izkoristiti.«

Kar najbolj kaže izkoristiti ugodno proračunsko obdobje 2007 - 2013, ker je vprašanje, kako bo po tem letu z denarjem iz Evropske unije.

eR

»ČISTO DRUGAČEN SVET«

»Ko človek prestopi slovensko-madžarsko mejo, ima občutek, kakor da bi prišel v neki čisto drugi svet,« so pripomnili pred nekaj dnevi prijatelji iz Slovenije, ki so prišli na kavico in se mudili tukaj le kakšno uro. Ta njihova ugotovitev me je tako močno zabodla v srce, da niti forsirala nisem, na kaj mislijo konkretno. Spomnila sem se oddaje madžarskega radia, v kateri se je šestinsedemdeset let stara gospa med drugim pritoževala, da še vedno mora delati, če se hoče nekako preživljati. Zanimiva je bila ugotovitev mojih prijateljev, ni mi dala miru. Tudi jaz sem žrtvovala nekaj ur, vsedla sem se v avto in se odpeljala v Mursko Soboto, od tam pa v Radgono/Radkersburg, po poti, ki sem jo že več stokrat sprehodila. Toda tokrat sem opazovala, le opazovala vse malenkosti, ki na prvi pogled sploh niso važne stvari, le da bi po svoje lahko napolnila z vsebino zgoraj omenjeno ugotovitev.

Mogoče bi začela s tem, da so k primerno ohlajenemu vinu prinesli dodatno še kocke ledu. »Ali je tukaj navada, da...« - sem vprašala prijatelje. »Ne bi rekla, ... samo mi smo bili tukaj že pred leti in smo dodatno prosili led. Natakari si je to zapomnil in kdaj koli pridemo, nam streže vedno tako. Radi pridemo sem, ker so tukaj pozorni, človeku gredo na roko.« Jedi so prijetno začinjene, in ta prijeten okus človeku nastavlja past, da mora priti tudi drugič. Spomnila sem se večerje v Sombotelu. Hotel-restavracija z več zvezdicami: Želeli smo led k vinu. Čakali smo ga lep čas. Zaman. Prijatelji iz Slovenije so me prosili, naj vprašam natakarija, ali ni morda pozabil... Razkačeno je rekel, da ne bo prinesel ledu, ker je vino primerno ohlajeno. »V redu, zapišimo si ta naslov, da ne bi slučajno še enkrat prišli sem!«

Potem sem se napotila čez mejo v avstrijsko Radgono v nakupovalni center, ki je po velikosti podoben sombotelskemu Intersparu. Takoj pri vhodu, kjer se nahaja zelenjava in sadje, zagledam tablico z napisom: »Kontrola vsako drugo uro« in pri vsaki drugi uri podpisani prodajalcev. Vse je sveže, vse je okusno zloženo. Zelenjavo škropijo z vodo, naj ne usahne. Nekaj paradiznikov in breskev sem tudi jaz dala v nakupovalni voziček, ker jih v Sombotelu nudijo v nepreglednem kupu, kjer se zdravi in gnili nahajajo v prijateljskem sožitju. Ne bi rekla, da je to vprašanje denarja. To je v prvi vrsti vprašanje pristopa. Tudi mi imamo doslej ne-

izkoriščeno rezervo, in sicer v obliki varnostnikov v trgovinah! To bi kar bilo za prvo silo. Lahko bi jim zaupali tudi kakšno pragmatično funkcijo. Kot optimistka predpostavljam, da bi bili sposobni za prebiranje sadja in škropljenje zelenjave. Zaenkrat pa je pri nas vrednostno razmerje orientirano še bolj na vzhod, ne pa na zahod (v starem smislu besede). Da ne omenjam zaupanja v človeka! Pri nas tega ni. Čeprav si težko predstavljam tako podlega človeka, ki bi zlorabil zaupanje in svojo poštenost zaigral za kakšno ničvredno ukradeno blago. Mislim, da je eden od temeljev kulturnega sožitja predpostavka, da je človek v principu pošten. Človek počasi tudi nehote postaja takšen, kakšno mnenje oblikujejo o njem. En čas se še skuša upirati krivični presoji, nato pa popusti in resignira.

V Radgoni sem kupila še mortadelo. Narežejo jo na las tanko, ravno tako, kot v Soboti. Na Madžarskem narezkov že dolgo ne kupujem. In glej, čudo! Letos se je tudi pri nas pojavila mortadela. Prosila sem takoj deset dekagramov. Narežejo mi tri rezine, vsako po pol centimetra debelo, in me povrh še vprašajo, ali lahko ostane nekaj dekagramov več. »Mortadela se ne reže tako debelo,« jih opozarjam. »Z našim strojem ne moremo...« - mi pravi prodajalka. »Potem pa pustimo vse skupaj.« Poskusila je še enkrat in, zanimivo, po naključju ji je uspela manever z najmodernejšim Boschom, samo trajalo je malo dalj časa kot prej. Že doma ugotavljam, da ima narezek malo čudno neprijeten vonj. Moj psiček ga ni hotel pojesti, zato sem vse skupaj vrgla v koš za smeti. Telefoniram, reklamiram. »Dobro, pogledala bom in vas nato pokličem nazaj.« ... Zvoni telefon. »Veste, zakaj smrdi mortadela? Ker so prodajalci preleni, da bi mortadelo dali nazaj na hladilni pult, ker je velika in težka.« »Veste, mene manj zanima, zakaj smrdi mortadela, bolj me zanima, kaj naj z njo počnem...« »Prinesite jo nazaj, zamenjamo jo.« »Kaj pa čas in potni stroški? Veste, bencin je ...« »Ne, tega žal ne moremo.« »Dobro, potem jo pustim v košu za smeti in drugič pojdem v Slovenijo ali v Avstrijo, če me zaskomina po mortadeli.« V Radgoni sem končala z nakupom. Grem k blagajni. »Želim vam prijeten vikend.« - pravi prodajalka. »Hvala, enako.« Blagajničarka pri izhodu mi želi isto. Kako

ne navadno se mi zdi vse to. Kot če bi bila na drugem planetu.

Niti v Radgoni niti v M. Soboti nisem videla popisanih zidov. Vse je lepo čisto, urejeno. Pri nas je še vedno dosti nerenoviranih hiš, omet katerih se krushi in zbuja zanemarjen videz. Tiste hiše pa, fasade, katere končno obnovijo, naslednji dan že vse popišejo. Celo mesto izgleda tako, da videz prekorači vsako človekovo fantazijo, ki jo okuje trezna glava. V središču nekega majhnega mesta v Avstriji stoji nedotaknjeno že leta, desetletja lepo adjustirana maketa lastne cerkve. Nikomur niti na misel ne pride, da bi jo podrli, da bi jo popackali ali na nek drugi način uničili. V Sombotelu so že desetokrat polomili ali pokvečili iz kamna izklesan pelikanov kip, delo kiparja Rumi Rajkija. Tudi sedaj ga restavrirajo v ateljeju. Uničujejo drevesa, rože, klopi, vse, ne glede na to, ali se giblje ali je pritrjeno. Največkrat niti okolice družinskih hiš niso urejene. Trava in plevel pa le raste in raste... Rož in drugih okrasnih rastlin ponekod sploh ne zalivajo, posušene so »do kosti«. Le zakaj ne oskrbujemo vsaj svojih domov in njihove okolice? Smo tako nezahtevni? Brez tega, da bi iskala opravičilo, lahko trdim, da tega nismo le mi sami krivi. Omenjene države si prizadevajo predvsem za to, da bi svojemu prebivalstvu zagotovile pogoje, ob katerih se lahko dostojno živi, pogoje, zaradi katerih se človek lahko prijetno počuti, kjer ga imajo za ČLOVEKA. Kaj pa pri nas? Mi imamo reforme, nepremišljene represivne stabilizacijske ukrepe, povišanje davkov, kar nas prisiljuje, da delamo še v drugi, včasih celo tretji izmeni, če sploh najdemo kakšno delo, in to ne le »aktivni«, temveč tudi upokojevc. Nimamo torej niti časa niti volje, da bi olepševali svoje okolje. Imamo pa nekaj slabih navad, med drugim to, da nočemo umreti od gladi, pozimi nočemo zmrzniti v svojih stanovanjih in nas malo moti, če nas imajo za bedake. Zanimivo je, da nas naši državni voditelji ne poučijo o metodah, s katerimi bi lahko tudi mi zaslužili letno po sto milijonov forintov, čeprav vse kaže, da so si oni s temi metodami na jasnem. Seznanjajo nas le z metodami odzemanja tiste malenkosti, ki smo si jo s težkim življenjskim delom prislužili.

Suzana Guoth

PRI BUCHESOVI NA DOLEJNJOM SENIKI

Največkrat človek tak de reportažo delat, ka vej, kama de pa ka de spitavo. Gda sam na Dolejnjom Seniki odo, sam nej vedo, kama dem, koga pa ka mo spitavo. Dapa tak mislim, dostakrat tau ranč nej baja. Tašoga reda leko parpovejdamo malo eden z drugim, na koj že gnesden trno časa tak nej mamo. Dja sam si ga malo vzejo pa sam se z Ferencom Buchesom pa z njegvo ženauv pogučavo.

• Tau je vaša rojstna hiša?

»Nej, mi smo tau hišo tjüpili šestdesetdrugoga leta. Tü je edna starejša ženska sama živela. Ona je v Meriki živela, zato ka gda je trinajset lejt stara bila, te je vöodišla. Osemdvajstoga leta je nazaj prišla, pejnaze je mejla, pa je te ram gorzozidala. Nej je tak vólki ram tau, zato ka je ona sama bila, dapa nam ranč dojda. Ona je meni po dejdeki žlata bila. Te funduš se je gnauksvejta k Majerni držo. Oni so bili moja baba pa dejdak. Gda je že starejša bila, te tak prajla, ka ta hiša mora nazaj k Majerni spadniti, dapa nej zaupstom. Tak smo mi leko tau dolaküpili, pa devet lejt smo nazaj plačüvali dug.«

• V lejpom mesti mate hišo.

»Mesto je lejpo, dapa vsigdar dosta dela mamö tü kauli rama.«

• *Najbola je pa vejn zato tak lepau tü, ka v dvauri puno rauž mate.*

»Tau je vse mojga moža delo, zato ka se on spravla z raužami. Gda je v špitala prišo, te sam telko dela mejla z njimi, ka sam mislila, zbesnejm. Zato, ka svinje mamö, kokauši mamö, völtji ograćenek mamö pa ešče njivo tö. Tau se vse dja mogla vredi meti dočas. Vernau je te bila najvejša ica. Gda je domau prišo iz špital, ranč sam nej vejdl, kama naj letim. Dapa hvala baugi,

Baug mi je pomagö pa sam vse taobredila.«

• Vi ste doma sami bili?

»Nej, mi smo štirge bili. Trge bratje pa dja, dejkla.«

• Gde so vaši bratje?

»Najstarejši brat je v Meriki, ta drugi je na Nemškom, tretji je pa tü na Dolejnjom Seniki.«

• Kak sta tistiva dva brata v Meriko pa na Nemško prišla?

»Petdesetšestoga sta vöodišla. Mi smo tö kulacke bili, dapa zato,

že v rokau vzela, dapa na meji sam si zbrodila. Zato, ka je mati sama bila z dejdekom pa z babov. Ka do delali oni, sto de je opravlo, sam zmišlavala, pa sam se nazaj obrnula. Ovak bi dja tö tam vanej bila nin, ka bi nej doma ostala. Zdaj dostakrat pravim, škoda, ka sam nazaj prišla.«

• Brata, ka pravita, nej njima je žau?

»Žau njima je nej, liki zdaj, gda sta že starejša, tak čütita, ka je nika domau vleče. Skur vsakšo leto domau prideta, pa itak. Ešče tašo znata, ka bi človek ranč nej mislo. Znata, de smo meli grünt, pa gde so meje.«

• Pa vam je žau, ka ste tü, doma ostali?

»Meni je tü nej žau, zato ka je domovina li domovina. Dapa tü doma se zato dosta več trbej mantrati kak tistim, šteri so vöodišli.«

• Gda ste se vi oženili?

»Šestdesetoga, februara.«

• Mauž so tü Sloven?

»Nej. Razmeti kaj razmej slovenski, dapa on bola nemški vej, zato ka so doma tak gunčali.«

• Vi tö znate nemški?

»Gda smo mi doma mlajši bili, mi smo vogrski ranč nej znali gunčati. Naša baba so iz Ritkarovec bili, z njauv smo samo slovenski gučali. Z dejdekom smo nemški gunčali. Dja sam se v šaula navčila vogrski gunčati. Tak ka dja zdaj tri dzejike znam.«

• Kelko mlajšov mate?

»Dva, sin je doma, on se je nej oženo. Hči pa v Budimpešti žive. Dobro, ka je sin doma, zato ka nama on pomaga. Če bi njega nej bilau, nej bi mogli tak vertivati.«

• Že sta obadva z možaum v penziji, nej?

»Že od devetdesetprvoga leta sva v penziji. Dja sam v fabriki delala za kravatine, mauž pa v kosinöj fabriki. Dosta lejt sva delala, pa itak sploj malo penzije dobiva.«

• Dosti sta se mantrali, dapa zato tak vidim, ka zdaj, gda sta že v penziji, zdaj že mirno živeta pa vejn brez brige tö, nej?

»Tau je velka sreča, kak vsakši pravi, ka smo v lejpoj mesti pa sami. Nej mamo paulek sauseda tö nej. Če si vösedamo na dvor, nej se trbej bojati, ka bi saused vido, ka delamo ali ka si parpovejdamo. Tak pomalek v miri taživemo.«

• Ka delate cejli den?

»Zato vsigdar mamö delo. Svi-

nje, kokauši mamö, ograćenek, njive, nega tašoga dneva, ka bi nej bilau dela. Dapa zdaj nam več nej trbej skakati, tak pomalek, kak nam dobro spadne, tak delamo. Vsakši den za obedom si malo dolaležemo pa počivamo.

Dapa v nedelo, te nika ne delamo, te samo počivlamo. Zato, ka smo se v cejлом živlejnji tak samo mantrali.«

• Zaman so bratje vanej, pa njim baukše de, dapa te mir, ka ga vi mate, s pejnazi ne more plačati, nej?

»Tau gvüšno, ka je tak, če bi pa ešče baukšo zdravje meli, te bi pa sploj dobro bilau. Dapa človek naj baude zadovolen

s tistim, ka ma. Brezi dela bi zato tö nej mogli ostati, zato ka sto je v cejлом živlejnji delo, tisti brezi dela ne mora biti. Mi smo se v tejm naraudili pa že v tejm mrgemo. Vsakšo leto zato mamö eden den, gda izlet mamö v Austrijo. Bratranec v Austriji žive pa nas on pela vsakšo leto na drugi kraj.«

• Vi te radi mate rauže, če je vi mate prej, kak je žena prajla, začnem spitavati Ferenca Buheca.

»Tau se je tak začnilo, ka sam daubo edno raužo pa sam go taposado vanej. Zdaj že dvajsti lad mam vanej na dvorišči. Več nemo sadijo, ka je že s tejni sploj dosta dela. Edna hiša brezi rauž ne mora biti, od rauž je lejpi

eden dvor. Tau je moj hobi.«

• Sto je tisti velki stolac vöožago iz hrasta?

»Moj sin,« pravi žena, pa kaže pod drejvo, gde stoji. »Nej daleč od tistoga stauca stoji eden menši tasprnejti. Nej sam ga dala völičiti zato, ka na tistim je ešče moja mati sejdla vsigdar. Tisti je nam eden spomin za njau. Ešče zdaj vidim, kak nas je vsigdar čakala tam na stauci pod djeličom.«

Karel Holec

ZBAUGOM, JOŠKA

Pred menov je ešče itak tak, kak je sejdo na stumbaj ali pa pogledno vö na okno. Njegvi obraz je vsigdar nasmejani bijo, vsigdar je emo par dobri rejči. Ob četrtkaj, gda se je auto uredništva Porabje stavo pri njinöj iži, ka je pripelo novine iz Murske Sobote, ga je že čako. V Porabji vejndrik nej bilau takšne vesi, gde bi tak brž vöraznosili naše novine kak

ranč na Dolenjom Seniki.

Že par lejt je vsakšo leto kaj napišo za Slovenski kalendar. Njema je nej trbelo dvakrat povedati, tak včasim se je podau za tau, ka nam kaj napiše. Iz njegve pisale se je vidlo, ka je dosta što slovenski, ka se ma je nej vnaužalo kakšen slovar pogledniti, če kakšne rejči nej znau.

Pred menov je lišta, koga vse smo letos prosili, ka naj pripravi svoje pisanje za Kalendar. Pri menji Joška Zrim je tanapisano, ka je obečo dva članka. Vörjem, ka bi svoje obečanje zdrö tö, če bi usoda nej ovak stejla. Infarkt je biu krejši kak on, njegvo srce se je podalo. Pokopali so ga v Kermedini, tam gde počivata njegvi öce pa mati. Naj počiva z njima.

OD SLOVENIJE...

Predsednik poljskega sejma v Sloveniji

Na povabilo predsednika državnega zbora Franceta Cukjatija je bil na dvodnevem uradnem obisku v Sloveniji predsednik poljskega sejma Marek Jurek. Jurek se je sestel s Cukjatijem, nato pa še z zunanjim ministrom Dimitrijem Ruplom. Z obema se je pogovarjal predvsem o evropskih temah. Predsednik poljskega sejma je izpostavil pomen izkušenj Slovenije in Poljske, saj državi mejita na regiji, pomembni za evropsko sosedsko politiko. Tukaj gre, po besedah Jureka, za prostora nekdanje Sovjetske zveze in Jugoslavije, pri čemer imata tako Poljska kot Slovenija mnogo izkušenj, ki bi lahko bile koristne pri oblikovanju politike EU do tega prostora. Marek Jurek se je srečal tudi z vodji poslanskih skupin, delegacijama odborov DZ za zunanjo politiko in za zadeve EU, sprejela pa sta ga tudi predsednik republike Janez Drnovšek in predsednik vlade Janez Janša.

Drnovšek v Španijo z osebnim avtom

Urad predsednika republike Janeza Drnovškega je junija na vlado naslovil predlog za povečanje proračunskih sredstev za 180 milijonov tolarjev, vendar je vlada predlog zavrnila. V prvih šestih mesecih je predsednikov urad namreč porabil dve tretjini od 760 milijonov sredstev, kolikor je letos znašal proračun urada, ki je bil sicer nižji od lanskega. Zavrnitev predloga je predsednik Janez Drnovšek na straneh svojega Gibanja za pravičnost in razvoj interpretiral kot poskus vlade, da »neposlušnega predsednika« disciplinira. Zaradi pomanjkanja sredstev se je prvi mož slovenske države odločil s seznama svojih obveznosti črtati nekatera meddržavna srečanja, med drugim tudi pot v New York, kjer bi se udeležil letnega zasedanja Generalne skupščine Organizacije združenih narodov. Drnovšek je odpovedal tudi obiske in srečanja v Makedoniji, na Češkem, v Albaniji, Armeniji, na Norveškem in v Italiji. Na državniški obisk v Španijo v začetku oktobra pa naj bi Drnovšek, kot je dejal sam, zaradi varčevalnih ukrepov odpotoval kar z osebnim avtomobilom.

Cerkveni spomeniki v Prekmurju (17)

MURSKA SOBOTA - ŽUPNIJSKA IN STOLNA CERKEV SV. NIKOLAJA

Kak pravi staro izročilo, naj bi že za časa slavskij knezov Pribine in Koclja in posvečena od solnogračkoga pūšpeka Liuprama (852) tū nindri bila prva cerkev. Gvūšno je tau nej, dapa trbej misliti na tau, ka je pri raznij delaj pri cerkvi biu najdeni antični, rimski nagrobnik, pa ešče kaj, ka vse guči kcuji tomi, ka ide za plac, gde je

Stolna cerkev pomurske škofije v Soboti; pročelje, napravljeno po načrtaj arh. Ladislava Takatsa med 1910 in 1912

znalo biti stalno neka važnoga. Guči se tū, ka je cerkev stala bar skraja 11. veka, se pravi s časa krala Ladislava (Szent László), čiglij nega kakšij posebnij znamenj o tom. Tak leko zagvūšno pravimo, ka je komaj s kraja 13. veka, točno leta 1297, že obstojala farna cerkev, pri šteroj je meu tistoga časa velko rejč predstojnik ivanovcov v Ūjudvari, donjelendavski grof Štefan I. iz rodovine Hahold.

V njegovom časi, se pravi skraja 13. veka, je brž nastala arhitektura cerkvi, za štero je značilni vzhodni zvonik, ka stogi med hajovom in med prezbiterijsko. Po tom ide za najbolje vzhod-

ni primer takšoga stavbnoga tipa, ovak v tistom časi prepoznanim vglavnom pri tistij cerkvaj, na štere je meu vpliv nemški viteški red. Povejdano ovak, ide pri starejšom jedri sobočke cerkvi za poznoromanske in že malo zgodnjegotske lastnosti, ka jii, pauleg arhitekture, leko prepoznamo v delno ohranjenom malaraji na notranjoj

Széchy, so staro cerkev posodobili po gotsoj modj. Te so, kak se misli, starejšo apsidu napravli na pet stranic zaprejtj prezbitorium, na nauvo vōlbani pa je biu ešče tal pod zvonikom. Profil reber vōlba, konzole, stenski tabernakeu, sklepniki, posebi tisti, šteri v grotesknj listnoj formi kaže eden obraz, pa kaže ka se je tau moglo goditi tam okouli 1370, zato ka leko letnica 1371 na cerkvenom zvoni pomeni konec del tistoga časa.

Te je cerkveni prostor doubu ešče nauvi malaraj. Tak je pod rokouv grofa Mikloša Széchyja eden iz gemerskoga (Gömör megye) kraja na gnešnjom Slovačkom, vōnavčeni malar posliko slavolok z Jesejovov korenikov,

stejne z kejpami *apostolov, svecami, vogrskimi kralami* tū, pa ešče angele s hvalnicami na vōlbaj. Ikonografsko najbolje zanimivi pa je kejp *Boga očo*, šteri je tak napravleni, kak če bi v enoj glavj vkūp bili trije obrazi. Sveto trojstvo, ka ga težko najdete ge tū naokoli. Ešče najbolje znani eksemplar je v Spiši, v cerkvi v Žegri. Kak kaže malaraj, ide za malara, šteri je biu včeni v kejpanti na Slovačkom, gde so se v 14. vekj močno držali moudla t. i. *maniere bizantine*. Tak leko povem, ka majo te sobočke freske trnok važno mesto v srednjeevropskoj umetnostnoj zgodovini v časi ok. 1380.

Kesnej, proti kraji 15. veka, so povekšali cerkveni hajov. Ravno tak so ešče za časa zadnjih Széchyjov v Soboti, tam leta 1676, baročno obnovili cerkev, kesnej pa so v sredini 18. veka

še kcuji zazidali stranski kapejli. Vse tau, zvūn prezbiterijska, vzhodnoga cerkvenoga stolpa, fresk Matjaša Schifferja s konca 18. stoletja, pa ešče njegovoga oltarnoga kejpja s sv. Miklošom, šteri obdarūvle tri device, je kaj dosta nej ostalo po tistom, gda so napravli nauvo cerkev. Tau

Parlerijanski sklepnik in fragment Boga očo na oboki gotsojga prezbiterijska v Soboti iz ok. 1370-80

je odlično planejro prekmurski rojak, znani budimpeštanski rojak (biu je tū nadzornik pri zidanji vogrskoga parlamenta) arhitekt Ladislav/László Takats, zazidali pa so v lejtaj 1910-12. Prelejpe vitraže obej velkij stranskij oken pa so ok. 1970 napravli po predlogaj S. Kregara in M. Bizovičara. Zadnji, ka so tau spoj nej, pa šteri vitraže obej imenuvanij meštrov daleč umetniško ne dosejajo, pa so 2005 napravleno v »termopan« varianti od Tomaža Perka.

Sobočka farna cerkev ma velko preminoučnost in trnok važne umetniške lastnosti. Pa nej samo tau, cerkev je od juniuša naprej gratala stolna cerkev pomurske škofije. Velka stvar v njej skorj gezero lejtnoj preteklosti.

Besedilo in foto:
Janez Balažič

PORABSKE SKUPINE NA KOŠIČEVIH DNEVIH V BOGOJINI

V Bogojini, vesi, štera je bliži Moravskij Toplic, že 18. leto prirejajo Košičeve dneve. Jožef Košič, po šterom so te prireditve poimenovane, se je naraudo v Bogojini. Je prvi pekmurski posvetni pisec, kak pop je pa svoje življenje preživo v Porabji. Tuj je delo in ustvarjau. Najoprvin je biu pop na Dolnjom Seniki, potistom pa na Gorenjom Seniki.

Košičevi dnevi so vsakšo leto v znamenji kakšnoga znano-ga človeka, šteri je v tom kraji nika delo ali pa se je tuj naraudo. Tak je bilau 1993. leto posvečeno Ivani Camplini, šteroga v Porabji tō dobro poznamo. Ali pa prireditve potekajo v znamenji pomembnoga (fontos) dogodka ali oblejtnice.

V Slovenije letos svetijo 15. oblejtnico samostojnosti (őnáló-ság), odlaučili so se za peneze euro, ustanovili so nauve pūšpekije, med njimi škofijo v Murski Soboti. 18. Košičevi dnevi tō praznujejo »polnoletnost«. V tej letaj pa so ništerne

prireditve, štere organizira en pripravljalni odbor, dobile tradicionalni značaj. Tau pomeni, ka ništerne programe naredijo vsakšo leto znauva. Takšne prireditve so: Hubertova meša v Bogojini, vinnogradniški večer, zelenjadarski

Senička folklor na bogojinskom odri

den v Ivancaj, pohod po poteh kulturne dediščine, folklorni večer, koncerti v farni cerkvi, jubilejne meše in blagoslovitev kaj nauvoga. Vse te prireditve so v več vasnicaj, v Bogojini, Filovcaj, Ivancaj. Tau vse se dogaja en mejsec dugo. Le-

tošnje prireditve so se začnile že augustuša pa so do 16. septembra trpele. Letošnji program se je začno z nastopom ljudskih pevcev v Filovcaj, se je nadaljevau z blagoslovom vinske trte v filovskij gorica. Potistom so meli otvoritev

10. septembra. Skupini sta šli s Senika zvečer v 6. vōri. V Bogojini se je program začno v 20. vōri. Do toga časa se je kulturni dom tō napuno z lidami. Gor so staupili: kvartet pevcev ljudskih pesmi iz Bogojine, beltinška folklor, štera je plesala plese ob žetvi, folklorni ansambel iz Varaždina, šteri so plesali bosanske plese, folklorna skupina iz Huma na Sutli, tej so plesali zagorske plese, seniška folklor pa Varaške pevke. Bilau je okauli 100 plesalcov pa pevcev na odri.

Organizatorji so povedali, ka so programi bili zelo obiskani, dosta lidi je vsigdar vkūper prišlo. Porabci nejsō čakali konca programa, zatok ka se je v 22. vōri granjca zaprla pri Gorenjom Seniki. Samo vūpamo leko, ka čim prva uvedejo schengenski sistem, gda nede več granice, te leko porabske skupine tō do konca ostanejo na večernij programaj v Prekmurji.

Agi Hanžek

III. NARODNOSTNI DAN V SOMBOTELI

V soboto, 9. septembra, so se tretjič srečali sombotelski Hrvatje, Nemci, Romi in Slovenci.

Romi so meli orkester, mladi pa so plesali moderne plese. Hrvatje imajo v Somboteli pevski zbor

Odpisani s predsednico Natašo Vogrinčič

V lejpom sončnom dnevi so nutpokazali svoj program mlajši iz hrvaškoga in nemškoga vrtca, hrvaške in nemške šaule.

Djurdjice. Slovenske ženske so tō gorstaupile, s fudami njim je pomago Francek Mukič. V Skanzeni so 1986. leta posadi-

Ples iz nemškega vrtca

li tri drevesa v spomin Avgusta Pavla, Jánosa Tótha in Jánosa

Bárdosija. Uni so vōzbrodili pa gorzozidali iže v tom muzeji na prostem. Najveksa je zrasla lipa, štero so posadili v spomin Avgustu Pavlu.

Slovenci so na te den pozvali člane Društva Avgust Pavel s Cankove pa tamburaše „Odpisane“. Predpodnevom so njim pokazali arboretum in razstavo rauž. V programi, zadvečara pa so igrali

cankovski tamburaši tō.

-mkm-

... DO MADŽARSKE

Kandidiranje je zaključeno

8. septembra je potekel rok za kandidiranje v lokalne in manjšinske samouprave. Vodja Državne volilne pisarne Emilija Rytkó je novinarje seznanila z najpomembnejšimi številkami. Do omenjenega roka so registrirali 88.555 kandidatov, med njimi so neodvisni kandidati in tudi kandidati raznih strank in organizacij. Le-teh je 637. V devetih krajih v državi ne bo prišlo do lokalnih volitev, kajti v teh ali sploh ni ali pa ni potrebnega števila kandidatov. Edina vas, kjer ne bodo volili niti župana, je Peresznye (po hrvaško Prisika). V tem hrvaškem naselju v Železni županiji niso našli nobenega kandidata za župana.

Kandidatov za manjšinske samouprave je 16.268, kandidiralo jih je 223 organizacij. Pri manjšinskih volitvah po zakonskih predpisih ni neodvisnih kandidatov.

Na obletnico revolucije pričakujejo 79 visokih gostov

Osrednje prireditve ob 50. obletnici madžarske revolucije leta 1956 bodo potekale 22. in 23. oktobra. Na te prireditve pričakujejo 79 visokih gostov, med njimi veliko državnih in vladnih predsednikov, predstavnike Nata, Združenih narodov in Evropske unije. Med državniki bodo tudi voditelji tistih držav, ki so sprejele madžarske begunce po revoluciji. Predsednik države László Sólyom bo imel govor 22. oktobra, na parlamentarni spominski seji se bo pa dogodkov spominjal premier Ferenc Gyurcsány.

Programi, prireditve

- 23. septembra bodo ljudske pevke ZS iz Števanovcev nastopile v Pavlovi hiši v Potrni, isti dan bo Mlado porabsko gledališče ZS gostovalo v Sveti Trojici. Na vaškem dnevu na Dolnjem Seniku bodo predali obnovljeni kulturni dom, v programu bo nastopila FS z Gornjega Senika.

- Ljudski pevci ZS z Gornjega Senika bodo 30. septembra gostovali v Subotici v Vojvodini, kjer Slovensko društvo Triglav organizira koncert pevskih zborov.

Pismo iz Sobote

GESTIJA NIGDAR ZAVOLE

Ja, dragi moji pa drage moje, gesen je na dveraj. Kak vō-vidi, de lejpa gesen. Najbole se tou po tejm vidi, ka se vseposedi lejpi pouv kaže. Tikvi so kuste, kukarca velka pa zdrava, krumpči prejk glave, grozge sladko pa žmetno, sliv pa geste za sedem lejt naprej, ka od djabok, repe pa kapuste ranč ne gučim. Ka je gesen že na dveraj, se kaže na lidaj tō. Tou se kaže vsikšo leto pa če je pouv dober ali pa nej. Gesen nam pokaže, kak se ravnamo po tejm, kak se zemla obrača. Gda se obrne nut v gesen, smo skur kak medvedi, gejši ali pa kak kakši djazbeci. Nut v nas se potegne nikšna velka lakota, samo bi geli pa geli pa samo li geli. Ja, ranč tak kak živali, ka se morajo nasūniti za cejlo zimo.

Na, gvūšen sam, ka je tou nej tak z vsakšim človekom, depa ge pa lidge kouli mene smo ranč kak kakši medvedi, gejšovge ali pa djazbeci. V tej dnevjav nemamo gestija nigdar zavole. Ka nemo od koga kaj lagvoga povedo, mo zato raj gučo bole od sebe. Eške se ranč ne prebidim, eške se sploy ne skobacam vō iz poste, že od gestija brodim. Gda si vrejžem prvi falat krūja, se mojiva mlajšiva že dereta vō iz poste, naj njima kakau napravim pa na krūj nika gor

skladem. Tak se eške cejli sneni nadejvlemo z gestijom, dokejš je nej čas za iti v službo pa v šoulo. V autoni eške itak gejmo tisto, ka smo si sklali v žepke, samo moja žena nika ne mele z lampami, ka se šminka. Vej je pa nej mejla časa tou delati doma, ka je mejla tak dugi zajtrik. V službi si cejli čas brodim, gda pride vōra za gūžino. Eške dobro, ka si v bauti vsigdar kūpim kakšo malo vekšo čokolado. Pa tou je vredi tō, ka majo ženske iz službe pri sebi vsigdar kakše kekse ali pa pogače. Pri gūžini je gestija nej nigdar zavole, tak si moram vsigdar kūpiti bar eške eden sendvič ali pa dva. Depa tam nin za dve vōri znouva brodim od toga, kak bi bilou dobro kaj zesti. Ali do douma z obedom je eške daleč. Pred očami mi odijo šniclini, pečenke, gulaži, klobase pa vse takšo. Na pouti domou so za mene pa za moje vsi drugi avtonge pužaki, ka se nikam ne genejo. Nervouza zavolo lakote je rejsan velka, zato se doma kuman stavimo pri stoli, na steroga moja tašča Regina, trno čedna ženska, kuman folga gor klasti obed. Tou bi vi mogli videti pa čūti! Kak bi po stoli fudno kakši tornado iz Merke. Človek si eške sploy ne zdene pa že sfali vse, ka je bilou na stoli. Na,

talejre, žlice pa takšo, tou zato ne zejmo. Po obedi trbej malo počivati, tou je naša krščanska pravica. Tam nin za edno vōro telou prosi gesti, kak bi trpo stouletno lakoto. Nej, tou je eške nej večerdja, do večerdje trbej eške bar trikrat kaj zesti. Po večerdji, ka črvou že rejsan pouka, kak je dugo pa šurko, mam šegou iti malo v krčmou kartat. Kak majo tam dobro šunko! Gda pa pridem domou, z ženou gledava televizijo. Kak je žmano pri televiziji kaj sladkoga zesti. Tak, ka človek eške kuman kaj vidi na tistoj škatūli. Zdad de prej eden čas mer z gestijom. Depa neje tak! Eto smo se nin kouli dve vnoči najšli pred hladilnikom v kūnji vsi štirge. Rejsan, vsi štirge nagnouk smo prijeli za klūko, ka si kaj vzmemo iz njega pa dejemo v lampe. Gda smo se zgučali, ka ge gor oprem hladilnik, smo skur na rit spadnili. Nut v njem je sejdlja moja tašča Regina, trno čedna ženska. V ednoj rokej je držala salamo, v drugoj sir, v lampaj pa mlejla dober falat klobasi.

Ja, dragi moji, tak je tou pri nas doma. Če mi ne vōrvlete, poglente nas pa brž gore pridete, kak se nam pod koužo nabira žir za zimsko spanje. Kak kakšomi medvedi, gejši ali pa djazbeci.

Miki

Ernest Ružič

PESEM ČRNIH MLAK (10)

PRIPRAVE NA SAMOSTOJNO RAZSTAVO

Slikar Andraž se loti priprav na samostojno razstavo, svoje ideje razkrije prijateljici Gaji, ki mu tudi sama predlaga zanimive ideje.

Andraž se je resno lotil projekta samostojna razstava. Ostal je pri ideji, da bo vsaj en del eksponatov sestavljen iz reliefne žgane glin in oljnih slik na platnu, druga, približno polovica, pa bodo nove barvne kombinacije, ki jih doslej poznavalci njegovih del še niso videli. Samostojnih razstav brez presenečenj običajno ni, česar se je še kako dobro zavedal. Tudi zdaj se je nakazovalo, da je eno dobra ideja, nekaj drugega pa, kako jo uresničiti. Prva zadrega je bila izbira lončarja. Njegov priljubljeni in spoštovani porabski mojster je med tem časom iznenada umrl, zato je moral iskati domačega lončarja. Andraž ni sodil med tako vztrajne ljudi, ki so pripravljene za svojo idejo z glavo skozi zid, brez trme pa tudi ni bil, kajti v sobivanju likovnega ustvarjanja in

poučevanja na gimnaziji je pogosto bila potrebna precejšnja mera vztrajnosti.

„Danes pustiva ljubezen pri miru, nemara bo kdaj priložnost, da o njej kaj rečeva. Zdad vem, da je bolje, če se pogovarjava o razstavi, na katero se tako zavzeto pripravljajš. Ničesar ne rečeš, kako gre, verjameš, da se bo delo ustavilo, če razkriješ ustvarjalni zamah?“ Andraž ima in nima odgovorov na Gajino razmišljanje. Zdad jo sliši, da se o ljubezni ne želi pogovarjati, ker se je boji. Zato govori o slikarstvu, ki je njegovo glavno zanimanje, o katerem je skoraj vedno pripravljen govoriti, čeprav je nekaj resnice v tem, kar je rekla. In sicer, da ni pametno vnaprej razlagati umetniških načrtov, ker so bolj poredko uresničeni tako, kot so predvideni, kar lahko zbudi dvom

o umetniku. Toda, kako naj ve, ali se mu bo načrt z žganoglino posrečil, dokler ne naredi poskusa v lončarjevi peči. Kako se bo pri tisoč stopinjah obnašala, po njegovi zamisli oblikovana glina, zdaj ne more vedeti.

„Ne smem vedeti, kaj načrtuješ? Nekaj skrivnosti si mi že odgrnil.“

„Doslej sem razgrnil take načrte, o katerih nisem bil prepričan tedaj in nisem zdaj, da so uresničljivi. Dalj, ko o njih premišlujem, več dilem se pojavlja, vedno bolj se mi zdi, da sem se odločil na izziv nekega privida, ki me zdaj vodi po skrivnostnih labirintih, iz katerih ne vidim konkretizacije prvotnih zamisli. Kar je bilo na začetku preprosto in logično, postaja zapleteno in pogojno uresničljivo.“

„Brala sem, da so to kar najbolj naravni občutki, s katerimi se soočajo umetniki, ne samo likovniki, marveč je enako s pisatelji, glasbeniki in celo baletniki. Če bi

bila pot od zamisli do uresničitve ali cilja ravna in preprosta, potlej ne bi govorili o umetnosti in ustvarjalnosti, marveč o običajni obrti. Res je tudi v ustvarjanju potrebno obrtno znanje, toda to je zgolj sredstvo, kot platno, barve, okviri, tudi če so iz žgane glin.“

„Gaja, presenečaš me: ekonomistka, pravnica, zdaj še teoretikarka umetnosti. Zakaj? Če vprašam tako banalno.“

„Razlogov je kar nekaj. Prvi je, da se nekaj let družim z nekim čudnim umetnikom, in je prav, da vem kaj več o umetnosti; drugi je, da me privlačijo ustvarjalne ideje tudi tedaj, če niso uresničene, ampak jih po naključju slišim; in tretje, videl in slišal si mojo starejšo, kako si ji s slikarstvom zlezal pod kožo, če se izognem resnici, ko bi morala reči, da je zaljubljena v slikarja zaradi slikarstva ali v slikarstvo zaradi slikarja.“

„Imam še eno presenečenje, če smem,“ je Gaja skrivnostna.

„Izvoli, reci!“

„Zelo preprosto, kot je večina enostavnih idej: vključi še značilno, izvirno glasbo, ki ne bo prevladujoča v prostoru, bo pa dovolj izrazita, da zbrani slišijo in zvedo, da sodi v projekt. Pred kratkim sem v nekem lokalnem glasilu brala o glasbeniku, ki se je iz Ljubljane preselil na Goričko in se ob drugih zvrsteh ukvarja tudi z etno glasbo. Poišči ga, če ti je ideja všeč, in dogovorita se za sodelovanje. Avtorsko ničesar ne izgubiš, kvečjemu koga celo presenetiš,“ pride končno Gaja na dan z idejo, ki Andraža takoj pritegne.

„Priznam, uspelo ti je, ideja mi je blizu in tudi uresničljiva je. Naj povem, da sem razmišljal o nečem podobnem, in sicer o živi glasbeni spremljavi s cimbalistom. O ideji bom resno premislil, to mi Gaja lahko verjameš,“ se vidno navdušen razgovori Andraž in pri tem pozorno opazuje, kako sprejema njegove besede. Želi, da bi njene zavore padle vsaj po otvoritvi razstave.

(se nadaljuje)

OTROŠKI

MLAŠEČA LEJTA SOUSEDOVOGA PEPIJA

Sousedov Pepi je koulivrat najbolje poznani po tejm, ka je nej biu nigdar mali. Pa je sploj nej nigdar biu pojbiček. Pa je sousedov Pepi nej nigdar čüko v lačice. Un se je sploj nej mali naroudo. Un je vsigdar vözraščeni pojep biu. Tak si bar brodi, čiglij je nej star več kak pet lej. Zato je nej čüдно, ka se je zgučavo vcejlak po moški.

VÜJEC

Sousedov Pepi se je najraj delo za skur vözraščenoga, gda je stoj prišo k njim domou. Naj je tou biu najdalešnji soused, poštaš, atov pajdaš, mamina pajdaškinja ali pa stoj od žlate, je mujs mogo na prste stoupiti. Po tistom, gda se je tak vöftegno, se je žmetno doj stavo. Zato je kuman čako, ka pride k njim vüjec. Njegva žena je nej nigdar prišla z njim. Pepijova držina je bijla za gospou iz velkoga varaša preveč prousta. Ata je pravo, ka vüjec Vinko trno rad guči. Pa je eške pravo, naj njemi niške v rejč ne stoupi. Po tistom prej eške bole loboče. Po trej dnevaj je na dvera skloncko vüjec Vinko.

- Dober den želej! je eške sploj nej nut stoupo pa je že začno mleti, ka so rejči vö iz njega letele kak mišice na kisejlo vino. Vej pa sam kuman čas najšo, ka sam leko prišo es k vam. Vej pa vejte, kak je gnesden s časom, nigdar ga je nej zavole, vsigdar ga je premalo.

Na tom mesti je sousedov Pepi že škeu nika prajti od časa. Škeu je tumačiti, ka si čas trbej vzeti, ovak čas vzeme tebe. Pa je nikak nej do rejči prišo. Vüjeca Vinkoja je nej nika moglo doj staviti. Loboto je tadale.

- Vej pa ne morem cejle dneve sejdeti doma, sam si pravo. Obrno sam telefon pa vas pouzvo, ka te vedli, ka pridem k vam. Vej se pa nej bi trbelo mantrati s telko gestija. Vej pa si, moja draga Violeta, spekla pa vöocvrta mesa za edno malo gostüvanje. Naša suseda v varaši tö trno rada küja. Vaaaaaj, če bi vi vedli, kakša dobra saga po mesej se vleče vsigdar nut k nam. Od kejc li gemlejo pejneze, ka vsigdar mesou majo na stoli pa tou petkrat na den! Ne vejn, kak leko edni majo, drugi pa nej. Tou je nej dobro, ka ...

Tak se je nikak nej čüjtilo, gda vüjec Vinko zgotouvi svoj velki guč. Zatoga volo je v sousedovoga Pepija vse bole ojdo nikšen čemer zmejšani z žaslotjou. Vej pa je nikak nej mogo na prste stoupiti pa se vöpokazati, kak je v svojoj pameti že skur vözraščeni! Po dvej vöraj za stolom je vüjec Vinko eške li loboto pa samo loboto. Župa na stoli je že mrzla bila. Na njoj so se že delali trdi fleki od govejnskoga žira. Mama pa ata sta že skur drejmala više prazni talejrov, Pepi pa je od nevoule obračo oči pa pod stolom stiskavo pesnice. Če bi vüjeca nej stisnola na vécé, bi se vejn nej stavo do večera. Mama je tak nagnouk doj odnesla župo, Pepi pa njegovi ata pa sta vüjeci na talejr sklala cejli küp mesa pa krumpičov. Kak je vüjec nazaj skouzi dvera prišo, je mama zapovedjala gesti. Depa, vüjec je škeu mleti tadale. Zato se je zdaj leko Pepi rejčno vöftegno.

- Vüjec Vinko, njemi je nej dopüsto do rejči. Ti, vejn doma nika ne smejš gučati, ka ti žena ne dopisti. Zato se zdaj ne moreš dola staviti, gda gnouk začneš gučati. Zato si velki srmak, ka te žena tak doj klači, ka ranč v svojom rami do rejči ne prideš.

Za stolom je trno žmetna tiüča gratala. Samo vüjec Vinko je naus potejgno. To je zmanüvalo, ka je sousedov Pepi veliko istino povedo. Pa so nesrečnomi vüjeci pistili, ka je tadale gučo, ka je škeu. Večer de mogo doma znouva vcejlak tiüma biti.

Miki Roš

Moje počitnice

Počitnice so trajale od 15. junija do 31. avgusta. Moje poletje je bilo pestro. Junija sem se dolgočasila, toda hodila sem na vaje mestnega pihalnega orkestra in plavat v bazen. Julija sem bila dvakrat v Sloveniji na morju. Prvič sem bila v Izoli z monoštrskim pihalnim orkestrom. Tam smo bili 3 dni in smo imeli dva nastopa. Drugič pa sem bila skupaj z družino. Ogleдали smo si primorska mesta: Koper, Piran in Portorož. V Kopru je bila zelo velika nevihta. Upam, da nikoli več ne bom videla takšne nevihte. Ob koncu tedna je moj oče šel v Izolo z avtom in smo se skupaj peljali v Benetke. Avgusta sem se udeležila tečaja angleščine. To je bil 60-urni nadaljevalni tečaj angleščine. Udeleženci so bili visokošolci in moji vrstniki. Tedensko smo imeli trikrat po 5 ur v dopoldanskem času. Na tečaju sem veliko pridobila, izboljšala sem svoje znanje angleščine, saj sem razen znanja pridobila tudi nove prijatelje. Bilo je malo naporno in veliko sem se morala učiti. 1. septembra se je spet začela šola.

**Anamarija Bedič
Gimnazija Monošter,
10.a.r.,**

Moje poletje se je začelo z glasbenim festivalom v Sopronu. Bil je tridnevni zelo super festival. Potem sem šla na Hrvaško na severni del Jadranskega morja, na otok Unije. Na Uniju sem imela veliko aktivnosti. Igrala sem nogomet, vaterpolo, vozila sem se s čolnom, tekla sem in sem se kopala v morju. Velikokrat sem se udeležila zabav: prijatelji so imeli rojstni dan. Nato sem se za tri dni odpeljala v Zagreb, tam živijo moji sorodniki. Na Hrvaškem sem preživela mesec pa pol vse do konca avgusta. Zato sem se težko vrnila domov. To je bilo moje poletje.

**Patricia Scheili
Gimnazija Monošter,
9.a.r.,**

Zelo lepe spomine imam o poletju. Nekaj dni sem počival v Zalalövöju pri jezeru Borostyán. Vreme je bilo lepo, mnogo sem se kopal in igral z drugimi otroki. Spoznal sem več fantov iz mesta in čas je hitro minil. Ko so se začeli Zalski dnevi, je začelo deževati. Kljub temu smo se udeležili prireditve. Najlepsi je bil na koncu ognjemet. Na začetku avgusta smo obiskali sorodnike v Budimpešti. Ogleдали smo si nekaj znamenitosti velemesta. Meni je bil zelo všeč grad. Veliko smo se sprehajali po mestu. Nakupovali smo v veleblagovnici Árkád. Doma sem veliko počival in se igral na računalniku. Ko se je bližalo novo šolsko leto, sem večkrat pomislil na moje sošolce. Obenem sem bil zelo žalosten, da so se počitnice tako hitro iztekale.

**Ladislav Pinter
Gimnazija Monošter,
9.a.r.,**

Poletne počitnice so bile zelo kratke in zelo dobre. Zdaj pa nisem preveč vesela, ker se je začela šola.

Poleti sem bila doma, pomagala sem staršem. Ko je bilo vroče, sem se šla s prijatelji in prijateljicami kopat na jezero v Máriaújfalu. Veliko sem kolesarila, igrala sem se na računalniku in gledala televizijo. Razen tega sem brala obvezno literaturo. V Števanovcih je ženska nogometna ekipa. Dvakrat na teden smo imele trening.

11. avgusta je števanovska mladina šla na izlet na Slovensko Primorje. Napotili smo se 11. ob petih jutraj. Ob dvanajstih smo prišli v Koper, tam smo imeli prenočišče. Ogleдали smo si Postojnsko jamo, Fieso, Koper, Piran, Portorož. Pluli smo tudi z ladjo in smo videli soline, kako delajo sol. Zadnji dan smo si še ogledali Trst v Italiji. Škoda, da je bilo slabo

vreme. Ampak vseeno je bil izlet zelo dober.

**Hajnalka Dončec
Gimnazija Monošter,
11.b.r.,**

Poletne počitnice so bile kratke, ampak bile so zelo vesele in zanimive. Zadnji teden junija sem bila v mednarodnem arhivskem raziskovalnem taboru, ki je bil v Lendavi in Lentiju. V tem taboru smo zbirali stare dokumente, molitvene knjige, molitvenike in slike. Hodili smo od hiše do hiše in smo spraševali, ali imajo takšne dokumente, ki jih več ne potrebujejo. Zadnji dan smo naredili razstavo teh dokumentov. Na razstavo smo povabili ljudi, ki so nam pomagali. Z lepimi spomini sem se vrnila domov. Na taboru sem spoznala več prijateljic.

Julij sem preživela doma. Pomagala sem mami pri delu okrog hiše. Večkrat smo igrali nogomet, dvakrat na teden smo imeli trening.

Na začetku avgusta smo se peljali skozi vso Slovenijo do morja. Ogleдали smo si več mest, Portorož, Izolo, Piran in Koper. V Kopru smo imeli prenočišče. Tri dni sem bila tam s svojim prijateljem. Pluli smo tudi z ladjo po morju. Seznanila sem se z znamenitostmi, npr. s Postojnsko jamo, kjer smo se peljali tudi z malim vlakom. Upam, da bom v svojem življenju še lahko videla morje.

Poleti sem se večkrat srečala s svojimi prijateljicami, ki so zelo vesele, če smo skupaj. Skupaj smo šle v picerijo ali v kino, ali smo se samo pogovarjale. Zdaj pa se je začela šola, naš razred bo maja maturiral, zato se moramo učiti. Upam, da bomo vsi dobro maturirali, in kdor hoče, bo lahko študiral na univerzi ali na visoki šoli.

**Agota Holec
Gimnazija
Monošter,
12.b.r.,**

KAUT

MLAŠEČI

RTV SLO

PETEK, 22.09.2006, I. SPORED TVS

6.20 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.35 Z VAMI, 11.30 REZJA: TA ROŽINA DOLINA, DOK. ODD., 12.20 OSMI DAN, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 OBZORJA DUHA, 13.50 DUHOVNI UTRIP, 14.05 DRUGA GENERACIJA, DOK. MES., 15.05 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 HE-MAN, RIS., 16.05 IZ POPOTNE TORBE: JEZIK, 16.30 HOLLYJINI JUNAKI, AVSTR. OTR. NAD., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 NATIONAL GEOGRAPHIC, AM. DOK. SER., 18.25 ŽREBANJE DETELJICE, 18.35 FRANČOV FONZER, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 20.00 PRI JOŽOVCU Z NATALIJO, 21.20 TURISTIKA, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 POLNOČNI KLUB, 0.05 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE - TV DNEVNIK 22. 9. 1991, 0.30 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 1.25 NATIONAL GEOGRAPHIC, PON., 2.20 PRI JOŽOVCU Z NATALIJO, PON., 3.40 INFOKANAL

PETEK, 22.09.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 12.25 Z OTROKOM DO SRCA, NEMŠ. FILM, 13.55 TENIŠKI TURNIR WTA (Ž), 16.20 ŠTAFETA MLADOSTI, 17.05 ŠPORT ŠPAS, 17.40 ZDAJI!, 18.10 MOSTOVI - HIDAK, 18.45 OTOK SREDI VOJNE, ANG. NAD., 20.00 KAKO JE UMETNOST USTVARILA SVET, ANG. DOK. SER., 20.50 ALPE-DONAVA-JADRAN, 21.20 CITY FOLK, 21.50 LEON, FRANC. FILM, 0.00 LOLITA, AM.I ČB FILM, 2.25 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.50 INFOKANAL

RTV SLO

SOBOTA, 23.09.2006, I. SPORED TVS

6.20 TEDENSKI IZBOR, 7.00 OTROŠKI PROGRAM, 10.45 POLNOČNI KLUB, 12.00 TEDNIK, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.10 PRVI IN DRUGI, 13.30 SLOVENC V ITALIJI, 14.00 KATASTROFA OB JEZERU KIVU, DOK. ODD., 14.55 LJUBEZEN POD ENO STREHO, NEMŠ. FILM, 16.25 ALPE-DONAVA-JADRAN, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 OZARE, 17.25 SOŽITJA, 17.25 NA VRTU, 18.05 KUHAM Z ZVEZDAMI, 18.40 PRIHAJA NODI, RIS., 19.00 DNEVNIK, UTRIP, VREME, ŠPORT, 20.00 TRPLJENJE MLADEGA IGORJA, DRUŽ. NAD., 20.35 ČEZ PLANKE: MEDEIRA, 22.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 22.30 8 X 45: MAČKA, AVST. NAN., 23.20 HARRYJEVI HČERI, ŠVEDSKI FILM, 1.00 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE - TV DNEVNIK 23.9. 1991, 1.25 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 2.05 ČEZ PLANKE: MEDEIRA, PON., 3.10 INFOKANAL

SOBOTA, 23.09.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 10.55 SKOZI ČAS, 11.05 ZDAJI!, 11.30 CITY FOLK, 12.00 SP V KOLESARSTVU, 13.55 TENIŠKI TURNIR WTA (Ž), 18.00 EP V RITMIČNI GIMNASTIKI, 20.00 SMRT V OBLAKIH, ANG. FILM, 21.45 IDIOT, RUSKA LIT. NAD., 22.35 SOBOTNA NOČ: KONCERT SLOVENSKE SKUPINE ORLEK, 23.35 BRANE RONČEL IZZA ODRA: VERNON REID, 0.5 POKVARJENA DEKLETA, ANG. NAD., 1.40 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.05 INFOKANAL

RTV SLO

NEDELJA, 24.09.2006, I. SPORED TVS

7.30 ŽIV ZAV, OTROŠKI PROGRAM, 9.55 ŠPORT ŠPAS, 10.25 V ŽIVALSKEM VRTU, AVSTR. DOK. SER., 10.50 PRISLUHNI MO TIŠINI, 11.20 OZARE, 11.25 OBZORJA DUHA, 12.00 LJUDJE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.10 PRI JOŽOVCU Z NATALIJO, 14.30 TISTEGA LEPEGA POPOLDNEVA, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 TISTEGA LEPEGA POPOLDNEVA - VIKEND PAKET, 18.30 ŽREBANJE LOTA, 18.40 KRAVICA KATKA, RIS., 18.45 ZAKAJ?, RIS., 19.00 DNEVNIK, ZRCALO TEDNA, VREME, ŠPORT, 20.00 SPET DOMA, 21.35 Š - ŠPORTNA ODDAJA, 22.00 POGOVORI, 22.55 POROČILA, VREME, 23.10 DOMOVINA, KRONIKA PRELOMNEGA OBDOBJA, NEMŠ. NAD., 1.15 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE - TV DNEVNIK 24. 9. 1991, 1.45 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 2.30 INFOKANAL

NEDELJA, 24.09.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 11.20 SKOZI ČAS, 11.30 MLADI VIRTUOZI: HARFISTKA ANJA GABERC, VIOLINIST ŽIGA BRANK, 12.00 ČEZ PLANKE: MEDEIRA, 13.30 SP V KOLESARSTVU, 14.25 TENIŠKI TURNIR WTA (Ž), 17.00 SP V KOLESARSTVU, 18.30 EP V RITMIČNI GIMNASTIKI, 20.00 DELFIN, PREVEČ POPOLN JUNAK, FRANC. DOK. ODD., 20.50 OPERNA ARIJA, TENORIST ANDREJ DEBEVEC - F. VON FLOTOW: MARTA, 20.55 E. CLUG: TANGO, PLESNA PREDSTAVA BALETA SNG MARIBOR, 21.50 ANNA PIHL, DANSKA NAD., 22.45 ŠPORT, 0.25 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 0.55 INFOKANAL

RTV SLO

PONEDELJEK, 25.09.2006, I. SPORED TVS

6.25 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.25 TISTEGA LEPEGA POPOLDNEVA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 TISTEGA LEPEGA POPOLDNEVA - VIKEND PAKET, 14.30 TURISTIKA, 15.05 DOBER DAN, KOROŠKA, 15.40 TELEBAJSKI, OTR. NAN., 16.10 VESELA HIŠICA - KRALJEVSKI GRAHEK, LUTK. NAN., 16.25 MARTINA IN PTIČJE STRAŠILO, 16.35 BUBA GUBA: PISMA, LUTK. NAN., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.35 KORENINE SLOVENSKEGA MORJA, DOK. ODD., 18.25 ŽREBANJE 3X3 PLUS 6, 18.35 PAVLE, RDEČI LIŠJAČEK, RIS., 18.40 JOKO! ŽAKAMOKO! TOTO!, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 20.00 IZZIVI, 20.30 UMETNI RAJ, 21.00 TEMNA STRAN LUNE, MLAD. FILM, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 MEDVRSTNIŠKO NASILJE, POG. ODD., 23.55 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE - TV DNEVNIK 25. 9. 1991, 0.20 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 1.15 KORENINE SLOVENSKEGA MORJA, DOK. ODD., 2.10 INFOKANAL

PONEDELJEK, 25.09.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 15.45 Š - ŠPORTNA ODDAJA, 16.10 SLOVENC V ITALIJI, 16.40 UMETNOST GLASBE IN PLESA, 16.45 E.CLUG: TANGO, PLESNA PREDSTAVA BALETA SNG MARIBOR, 17.40 DELFIN, PREVEČ POPOLN JUNAK, FRANC. DOK. ODD., 18.35 DEDIŠČINA EVROPE, 20.10 JASNOVIDKA, AM. NAD., 21.00 STUDIO CITY, 22.00 ARITMIJA, 22.40 MALČKA GLEDATA MALČKE, AM. RIS. HUM. NAN., 23.00 BRANE RONČEL IZZA ODRA, 0.35 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 1.00 INFOKANAL

RTV SLO

TOREK, 26.09.2006, I. SPORED TVS

6.20 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 10.20 SOŽITJA, 10.25 NA VRTU, 11.05 KUHAM Z ZVEZDAMI, 11.40 PRI JOŽOVCU Z NATALIJO, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 DOKUMENTARNA ODDAJA, 14.30 V ŽIVALSKEM VRTU, AVSTR. DOK. SER., 15.05 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 MARJAN, KONJ, KI PLEŠE STEP, RIS., 16.15 OBISK V AKVARIJU, 16.20 ALI ME POZNAŠ: JAZ SEM JABLANA JESENI, 16.30 FLIPER IN LOPAKA, RIS., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 RAZGLEDI SLOVENSkih VRHOV - TRIGLAV: GORA SIMBOL, 18.00 MODRO, 18.35 TRAKTOR TOM, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 20.00 TARČA, 21.30 MED IZROČILOM IN IZZIVI ČASA, DOK. FELJTON, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 AMAZONIJA - OSVAJANJE DIVJINE, BRAZ. - FRANC. DOK. SER., 23.40 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE - TV DNEVNIK 26. 9. 1991, 0.10 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 1.05 RAZGLEDI SLOVENSkih VRHOV - TRIGLAV: PON., 1.35 MODRO, 2.10 INFOKANAL

TOREK, 26.09.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 15.25 ARITMIJA, 16.05 STUDIO CITY, 17.00 ALPE-DONAVA-JADRAN, 17.40 MOSTOVI - HIDAK, 18.10 LABIRINT, 19.00 MALI OGLASI - KINOOPERATER, IZV. TV NAN., 20.00 VIZUM ZA PRIHODNOST, BOS. NAD., 20.45 MALOMEŠČANSKA SVATBA, TV PRIREDBA PREDSTAVE SNG DRAMA LJUBLJANA, 22.15 OKOVI ZAKONSKE ZVEZE, IZR. FILM, 23.55 POTOPLJENI ZVON, AVST. FILM, 1.30 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 1.55 INFOKANAL

RTV SLO

SREDA, 27.09.2006, I. SPORED TVS

6.20 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.20 SPET DOMA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 NEKAJ MINUT ZA DOMAČO GLASBO, 13.30 LJUDJE IN ZEMLJA, 14.25 TRPLJENJE MLADEGA IGORJA, DRUŽ. NAD., 15.05 MOSTOVI - HIDAK, 15.40 ŠOLA PRVAKOV, RIS., 16.00 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.35 Z VAMI, 18.30 ŽREBANJE ASTRA IN LOTA, 18.40 KRTEK, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 20.00 UGLAŠEVANJE, VLOE. FILM, 21.20 VIKTOR IN NJEGOVA BRATA, ŠVEDSKI KRATKI FILM, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.55 OMIZJE, 0.10 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE - TV DNEVNIK 27. 9. 1991, 0.40 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 1.35 Z VAMI, 2.35 INFOKANAL

SREDA, 27.09.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 13.20 DOBER DAN, KOROŠKA, 13.50 KONCERT SLOVENSKE SKUPINE ORLEK, 14.50 LABIRINT, 15.40 VIZUM ZA PRIHODNOST, BOS. HUM. NAD., 16.30 MOSTOVI - HIDAK, 17.00 TEMNA STRAN LUNE, MLAD. FILM, 17.50 MEDVRSTNIŠKO NASILJE, POGOVORNA ODDAJA, 19.00 PRAKSA, AM. NAD., 20.00 NOGOMET, PRVA LIGA TELEKOM, DOMŽALE - CMC PUBLIKUM, 22.00 SLOVENSKA JAZZ SCENA: NEW SWING QUARTET Z GOSTI, 22.45 ZADET, AM. FILM, 0.20 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 0.45 INFOKANAL

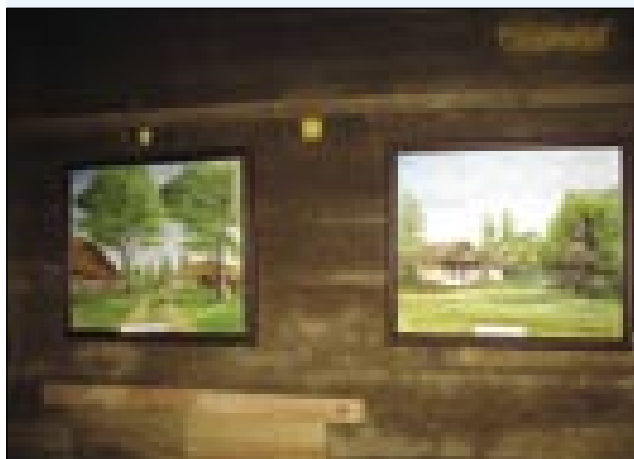
RTV SLO

ČETRTEK, 28.09.2006, I. SPORED TVS

6.20 TEDENSKI IZBOR, 7.00 POROČILA, DOBRO JUTRO, 9.05 TEDENSKI IZBOR, OTROŠKI PROGRAM, 11.10 IZZIVI, 11.40 OMIZJE, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 POGOVORI, 14.15 UMETNI RAJ, 14.45 ODPETI PESNIKI, 15.00 POROČILA, PROMET, 15.05 MOSTOVI - HIDAK, 15.35 KRASTAČJA PATRULJA, RIS., 16.00 MBIA IN NJEGOVA KRAVA, KRATKI FILM, 16.15 PRIJATELJI OD DALEČ, DOK. ODD., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 JASNO IN GLASNO, 18.20 DUHOVNI UTRIP, 18.40 MERLIN, ČUDEŽNI KUŽA, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 20.00 TEDNIK, 21.00 PRVI IN DRUGI, 21.20 OSMI DAN, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 22.50 KNJIGA MENE BRIGA, 23.10 SLAVNOSTNI KONCERT IZ GLEDALIŠČA V PRAGI, ČEŠKI FILHARMONIČNI ORKESTER IN MANFRED HONECK, 0.25 SEDMA MOČ OSAMOSVOJITVE - TV DNEVNIK 28. 9. 1991, 0.50 DNEVNIK, VREME, MAGNET, ŠPORT, 1.45 JASNO IN GLASNO, 2.40 INFOKANAL

ČETRTEK, 28.09.2006, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 16.00 PRISLUHNI MO TIŠINI, 16.30 KAKO JE UMETNOST USTVARILA SVET, ANG. DOK. SER., 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 17.55 POMAGAJMO SI, 18.25 LYNX MAGAZIN, 19.00 BRIGADA, RUSKA NAD., 20.00 AMADÉ - 250, POSNETEK KONCERTA IZ NARODNEGA DOMA V CELJU, 21.00 ČEZ PLANKE: PORTUGALSKA IN MADEIRA, 22.05 POSMRTNO ŽIVILJENJE, ANG. DRAMA, 23.35 ARARAT, KANADSKI FILM, 1.25 MALČKA GLEDATA MALČKE, AM. RIS., 1.45 DNEVNIK ZAMEJSKE TV, 2.10 INFOKANAL

SLIKE O SKANZNU

V okviru III. sombotelskega narodnostnega dneva je bila odprta razstava slik soboških upokojencev. Slike so nastale v I. sombotelski likovni koloniji, aprila 2006. Na razstavi v Slovenski hiši je na ogled 21 slik desetih avtorjev: Ernest Bransberger, Marija Skledar, Lojze Števanec, Darinka Horvat, Lojze Veberič, Arpad Banfi, Zora Šonaja, Rozalija Sraka, Ivanka Lesnek in Drago Fiala. Razstava bo odprta do 13. novembra.

Seznam slovenskih kandidatov na manjšinskih volitvah

Budimpešta: Ferenc Kranjec, Eržebet Kranjec, Jožef Karba, Marija Karba Koč, Ferenc Hanžek;
Sombotel: Marija Kozar-Mukič, Ana Braunstein, Ferenc Gyeček, Peter Merkli, Rudi Čer;
Székesfehérvár: Istvan Grabec, Eva Grabec Perjesi, Lajos Horgas, Jožef Kalman, Marija Orban Csordás, Jožef Štokinger, Anamarija Staczer Horvat;
Mosonmagyaróvár: Laci Brašič, Gizela Brašič, Jožef Lazar, Eržebet Lazar, Ferenc Šarkózi, Terezija Šarkózi;
Monošter/Slovenska ves: Ilona Nagy, Šandor Bedič, Gabor Dončec, Ferenc Nemet, Karoly Gerencser, Erika Köleš Kiss;
Gornji Senik: Martin Ropoš, Alojz Hanžek, Eva Lazar, Tomaž Škaper, Gabor Wachter, Agi Hanžek, Ferenc Mižer, Marijana Rūšič Kozar, Hilda Varga Žohar, Andraž Sukič;
Dolnji Senik: Gabor Lazar, Laci Bajzek, Ildiko Treiber Dončec, Marija Čato Balog, Jožef Grebenar;
Sakalovci: Laci Nemeš, Irena Libric-Fasching, Jožef Illés, Gabor Kováč, Valerija Rogan;
Števanovci: Elizabeta Nemet, Agota Holec, Berta Dončec, Šandor Fodor, Marijana Fodor, Ištvan Lovenjak;
Verica-Ritkarovci: Andraž Dončec, Tibor Konkolič, Ferenc Ropoš, Bertalan Merkli, Ištvan Trajbar;
Andovci: Ilona Goda, Karoly Holec, Laslo Holec, Tibor Časar, Zoltan Dončec, Karoly Dončec, Matilda Sömenek.

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtek
 Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič

Naslov uredništva:
 H-9970 Monošter, Gárdonyi G. ul. 1.; p.p. 77,
 tel.: 94/380-767; e-mail: porabje@mail.datanet.hu
 ISSN 1218-7062

Tisk: EUROTRADE PRINT d.o.o.
 Lendavska 1; 9000 Murska Sobota; Slovenija

Časopis izhaja z denarno pomočjo Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Javnega sklada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem.

Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za Slovenijo 5.200 SIT ali 22 EUR. Za ostale države 52 EUR ali 52 USD.
 Številka bančnega računa: HU15 1174 7068 2000 1357,
 SWIFT koda: OTPVHUHB